

Nr 8.

Första kammarens allmänna beredningsutskotts utlåtande i anledning av väckt motion om utredning av frågan om ersättning till personer, som drabbas av inkomstbortfall genom isolering till följd av epidemi eller epizooti.

I en inom andra kammaren väckt, till dess allmänna beredningsutskotts hänvisad motion, nr 103, har herr *Hansson* i Skegrie hemställt, att riksdagen måtte besluta uppdraga åt den nu pågående socialförsäkringsutredningen att utreda och framkomma med förslag till ersättningsmöjligheter för sådana personer, som drabbas av inkomstbortfall genom isolering till följd av utbruten epidemi eller epizooti.

Andra kammarens allmänna beredningsutskott har inhämtat yttranden över motionen från medicinalstyrelsen, veterinärstyrelsen samt socialförsäkringsutredningen, vilka förklarar sig positivt inställda till att den av motionären upptagna ersättningsfrågan erhåller sin lösning.

Yttrandena refereras i andra kammarens allmänna beredningsutskotts utlåtande nr 7, till vilket utskottet hänvisar. I nämnda utlåtande har utskottet anfört följande:

Beträffande ersättning till personer, som drabbas av inkomstbortfall vid utbruten epidemi, föreligger en av medicinalstyrelsen verkställd utredning, som nu är föremål för Kungl. Maj:ts prövning. Då styrelsen enligt sitt till utskottet nu avgivna yttrande alltjämt vidhåller sin principiella inställning till problemet, synes någon ny utredning ej vara påkallad. Utskottet förutsätter emellertid, att Kungl. Maj:t kommer att framlägga det förslag, vartill närmare överväganden kan ge anledning.

I fråga om ersättning till personer, som drabbas av inkomstbortfall vid utbruten epizooti, finnes redan vissa bestämmelser i kungörelsen den 12 april 1935 (nr 106) med närmare föreskrifter angående bekämpande av smittsamma husdjurssjukdomar (epizootikungörelsen). Dessa bestämmelser är emellertid tämligen snävt utformade och erfordrar en till synes ingående prövning i de enskilda fallen. Enligt vad veterinärstyrelsen uppger synes ersättning medgivas endast då ömmande omständigheter är för handen. Det torde dock kunna ifrågasättas, om icke en något vidgad rätt till ersättning kan vara motiverad. Det gäller ju att i största möjliga utsträckning få allmänhetens medverkan för hindrande av smittospridning, men, om den enskilde medborgaren därvid nödgas att påtaga sig betydande ekonomiska uppförfingar synes risk föreligga, att bekämpande av epizooti försvå-

2 *Första kammarens allmänna beredningsutskotts utlåtande nr 8.*

ras. Enligt utskottets mening bör det därför övervägas, om icke bestämmelserna bör erhålla en ändrad utformning.

Utskottet hemställde att andra kammaren för sin del måtte besluta, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om översyn av bestämmelserna om ersättning för inkomstbortfall vid isolering på grund av epizooti.

Denna hemställan har av andra kammaren bifallits, och jämlikt § 63 riksdagsordningen har detta andra kammarens beslut delgivits första kammaren, som hänvisat ärendet till sitt allmänna beredningsutskott.

Utskottet ansluter sig till vad andra kammarens allmänna beredningsutskott anfört i sitt utlåtande nr 7 och hemställer,

att första kammaren måtte biträda andra kammarens i ärendet fattade beslut.

Stockholm den 27 mars 1952.

På utskottets vägnar:
BERNHARD NÄSGÅRD.

Närvarande: herrar Näsgård, Sandberg, Birger Andersson, Lundqvist, Nerman, Weiland, Erik Jansson, Fridolf Jansson och Axel Andersson.
